

Till

Statsrådet och chefen för justitiedepartementet

Dnr. 1890-77

STOCKHOLM

Konkurslagskommitténs betänkande (SOU 1977:29)

Konkursförvaltning

Finansieringsföretagens Förening har genom remiss den 22 augusti 1977 beretts tillfälle att avge yttrande över konkurslagskommitténs rubr. betänkande. Med anledning härav får föreningen anföra följande.

Föreningen begränsar sitt yttrande till de avsnitt av betänkandet som berör finansieringsföretagens verksamhet.

I betänkandet anges på sid 13 att ett mindre formbundet förfarande som medger en snabb och rationell avveckling eftersträvas. Föreningen utgår ifrån att därvid skall beaktas att borgenärerna erhåller bästa möjliga ekonomiska utfall samt att den av kommittén angivna målsättningen ej skall ske på bekostnad av ett sämre ekonomiskt resultat.

Mot anförda bakgrund ger föreningen sina synpunkter efter den ordning olika frågor behandlas i betänkandet varvid samma positioner och rubriker används.

2. Förvaltning och tillsyn

2.3. Allmän motivering beträffande förvaltningen

2.3.1. Förvaltningen i stort

Enligt 45 § väljer idag borgenärerna konkursförvaltare vid första borgenärssammanträdet. Såsom borgenärernas beslut gäller därvid den mening, varom bland närvarande borgenärer de förena sig, vilkas sammanräknade fordringar utgöra största beloppet, om dessa borgenärer därjämte utgöra minst en tredjedel av de röstande. I förslagets 46 § sägs att konkursdomaren skall, sedan han hört tillsynsmyndigheten och vid första borgenärssammanträdet närvarande borgenärer, utse konkursförvaltare.

Det är föreningens uppfattning att konkursboets mer betydelsefulla borgenärer även i fortsättningen måste ges möjligheter att antingen påverka vem som skall utses som förvaltare eller inlägga "veto" mot konkursförvaltare som utsetts av konkursdomare. De argument som förelåg vid utformningen av nuvarande bestämmelse gör sig alltjämt gällande. Föreningen har inga

invändningar mot förslagets kvalifikationskrav. I 44 § anges bl a att konkursförvaltare skall ha den insikt och erfarenhet som uppdraget kräver.

Föreningen utgår ifrån att kraven på insikt och erfarenhet ej endast avser konkursförvaltning utan även andra områden beroende på gäldenärens verksamhetsområde. Finansieringsföretagens finansieringsformer kan många gånger vara av komplicerad natur. Det kan därvid vara lämpligare att utse en konkursförvaltare med stor kännedom om dessa finansieringsformer och med mindre erfarenhet av konkurser än vice versa.

Föreningen menar vidare att som ett ytterligare kvalifikationskrav bör uppställas att förvaltaren skall vara lagfaren. Det är nämligen allt vanligare att lagstiftaren i nya lagar beaktar olika intressen vilka skall tillgodoses av konkursboet.

2.4. Allmän motivering beträffande tillsyn

Den närmare tillsynen över förvaltningen ankommer f n på rättens ombudsman, RO. Denne fyller många funktioner enligt den nuvarande konkurslagen. Han övervakar förvaltningen. Han bistår förvaltaren med råd i juridiska och affärsmässiga frågor. Flera viktiga förvaltningsåtgärder behöver RO:s samtycke. Den yttersta kontrollen över förvaltningen utövas av konkursdomstolen. I betänkandet föreslås att RO, som utses från fall till fall, permanent ersättes av kronofogdemyndighet vilken även erhåller vissa ytterligare uppgifter.

I kommitténs tidigare delbetänkande (SOU:1974:6) "Förenklad konkurs m m" argumenterade kommittén mot kronofogdemyndigheten som förvaltare i mindre konkurser. I propositionen som följde på betänkandet föreslogs att kronofogdemyndigheten skulle vara förvaltare i sådana konkurser. Propositionen avslogs av riksdagen. Såväl kommittén som riksdagen menade att det var olämpligt att kronofogdemyndigheterna, såsom ofta varande företrädare för de många gånger stora borgenärerna stat, kommun och landsting, dessutom var konkursförvaltare vilkas uppgift bl a är att bevaka samtliga borgenärers intresse.

Föreningen kan inte se någon principiell skillnad mellan kronofogdemyndigheten som konkursförvaltare och denna myndighet med liknande tillsynsfunktion som RO. Föreningen, som mot ovanstående bakgrund finner kommitténs förslag anmärkningsvärt, avstyrker förslaget i denna del. Föreningen anser att det är direkt olämpligt att kronofogdemyndigheten övertar RO:s uppgifter. Därvid åberopar föreningen samma skäl som angetts mot kronofogdemyndigheten som konkursförvaltare.

Det finns anledning att påpeka att föreningen ej känner till några olägenheter med nuvarande ordning med RO-tillsyn. Föreningen har inga invändningar mot förslaget att förvaltaren erhåller en mera självständig ställning än nu. Härvid förstärks dock behovet av en neutral RO-funktion. Vidare måste det såvitt föreningen förstår vara av värde för konkursförvaltaren att informellt kunna inhämta råd och stöd från RO. Det är enligt föreningens mening mindre sannolikt att denna möjlighet kommer att utnyttjas i förhållande till kronofogdemyndigheten bl a därför denna har en "partställning". För övrigt

torde det allmännas intresse kunna tillgodoses genom tillsättande av granskningsman eller - vid företagskonkurser - allmänt ombud.

Av förslaget framgår att riksskatteverket skall tjänstgöra som rådgivare till kronofogdemyndigheten i dennas egenskap som tillsynsmyndighet. En sådan lösning, som föreningen bestämt avstyrker, måste i än högre grad medföra ett minskat förtroende för kronofogdemyndigheten.

Föreningen anser således att RO-funktionen bör bibehållas. Även om föreningen stödjer förslaget om större självständighet för förvaltaren bör denne dock inhämta RO:s godkännande vid försäljning av i varje fall mer värdefull egendom.

3. Gälldenärernas skyldigheter m m

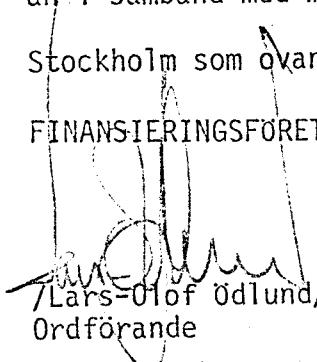
Nu gällande bestämmelser om gälldenärens personliga rörelsefrihet under konkursen innebär att gälldenären är underkastad ett legalt reseförbud från orten.

I kommitténs förslag föreslås förbud för gälldenären att under hela konkurs-tiden bege sig utomlands utan förvaltarens tillstånd. Bestämmelsen är tillämplig även på styrelseledamot, verkställande direktör eller likvidator, som avgått senare än ett år före konkursansökningen. Vidare föreslår kommittén i 14 b § bl a att om reseförbud är uppenbart otillräckligt får gälldenären häktas. Detsamma gäller de företrädare för juridiska personer som nyss angetts.

Med utgångspunkt från de intressen föreningen har att bevaka har föreningen i och för sig ingen anledning att motsätta sig bestämmelser som innehåller en begränsning av gälldenärens eller dennes företrädares rörelsefrihet. Det är dock föreningens mening att de i föregående stycke nämnda reglerna leder för långt och därför bör modifieras. Det syns vara tillfyllest att konkursförvaltaren ges en möjlighet att förbjuda resor till utlandet. Frihetsberövning bör enligt föreningens mening inte kunna ifrågakomma i andra fall än i samband med misstanke om brott.

Stockholm som ovan.

FINANSIERINGSFÖRETAGENS FÖRENING

/Lars-Olof Ödlund/
Ordförande

/Tom Ekelund/
Sekreterare